PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2007. gada 13. jūnijā *

Lieta T-441/05

IVG Immobilien AG, Bonna (Vācija), ko pārstāv A. Okoneks [*A. Okonek*] un U. Karpenšteins [*U. Karpenstein*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

par prasību, kas celta par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 1. septembra lēmumu (lieta R 559/2004-4) attiecībā uz grafiska apzīmējuma "I" kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENUPIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*] un E. Moavero Milanēzi [*E. Moavero Milanesi*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 16. decembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 8. martā,

pēc tiesas sēdes 2007. gada 11. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 2002. gada 5. novembrī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija karaliski zilas krāsas grafiska preču zīme, kas attēlota šādi:

3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 35., 36., 37., 39., 42. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 35. klase: "ražošanas izmaksu analīžu veikšana, konsultācijas organizācijā un komercdarījumos, it īpaši konsultācijas uzņēmumu organizācijā un vadīšanā; vērtēšana komercdarījumos";

— 36. klase: "finanšu analīzes; banku darījumi; parādu piedziņa; aizdevumi pret ķīlu; konsultācijas finanšu jomā; finanšu attīstīšana; garantijas; īres maksas un fermu nomas maksas piedziņa; nekustamo īpašumu pārvaldīšana; zemes un nekustamo īpašumu administrēšana; nekustamā īpašuma novērtēšana; nekustamo īpašumu izīrēšana un iznomāšana; kapitāla investīcijas; lauksaimniecībā izmantojamo zemju iznomāšana; brokeru pakalpojumi, finanšu līdzekļu izvietošana, finanšu līdzekļu pārvaldīšana";

— 37. klase: "celtņu nojaukšana; asfaltēšana; informācija celtniecības jomā; celtniecības darbu vadīšana; celtniecība; urbšana; apūdeņošanas iekārtas; rūpnīcu celtniecība; ostu celtniecība, dambju celtniecība";

— 39. klase: "preču piegāde; fraktēšana; preču uzglabāšana noliktavā; garāžu iznomāšana; uzglabāšanas konteineru iznomāšana; transports";

— 42. klase: "arhitekta pakalpojumi; celtniecības konsultācijas";

— 43. klase: "transportējamu celtņu iznomāšana".

4 Ar 2004. gada 14. jūnija lēmumu pārbaudītājs atteica iesniegtā apzīmējuma reģistrāciju, motivējot ar to, ka tam nebija atšķirtspējas Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz visiem reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem.

5 Pārbaudītājs šajā sakarā norādīja, ka tādi parasti un vienkārši apzīmējumi kā atsevišķi burti, pamata skaitļi un ģeometriskās pamatformas, ja tiem nav nekāda īpaša un pārsteidzoša dizaina, nav atšķirtspējīgi. Turklāt viņš atzina, ka iesniegtajam apzīmējumam pašam par sevi nepiemīt neviena īpatnība, kas var tam piešķirt funkciju, kura pārsniedz parasta burta attēlu.

6 Ar 2004. gada 5. jūlija apelācijas sūdzību prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu, apstrīdēja šo lēmumu ITSB. Pamatojot savu sūdzību, prasītāja apgalvoja, ka iesniegtā apzīmējuma forma atšķiras no *Times New Roman* šriftā atveidotā lielā "i" burta, ievērojot tā krāsu, kā arī tā virspusē un tā pamatnē izvietoto horizontālo šķērssvītru smalkumu un garumu.

7 Ar ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 1. septembra lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), kas prasītājai paziņots 19. oktobrī, šī sūdzība tika noraidīta.

8 Apelāciju padome it īpaši norādīja:

"[..]

9. Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē atšķirtspēja piemīt apzīmējumam, kas saistībā ar konkrēti norādītajām precēm un pakalpojumiem attiecīgo patērētāju uztverē izrādās spējīgs atšķirt viena uzņēmuma preces vai pakalpojumus no cita uzņēmuma precēm vai pakalpojumiem (skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 19. septembra spriedumu lietā T-337/99 *Henkel/* ITSB (Apaļa sarkana un balta tablete), *Recueil*, II-2597. lpp., 42. un 43. punkts). Preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē saistībā ar, pirmkārt, precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, un, otrkārt, konkrētās sabiedrības daļas uztveri. Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkts šajā sakarā neparedz nekādu atšķirību starp dažādiem apzīmējumu veidiem. Protams, var šķist, ka konkrētās sabiedrības daļas uztvere noteikti nav vienāda attiecībā uz katru no preču zīmju kategorijām un ka tādēļ var izrādīties, ka noteiktu kategoriju preču zīmju atšķirtspēju konstatēt ir grūtāk nekā citu kategoriju preču zīmju atšķirtspēju. Tomēr šāds konstatējums nevar pamatot pieņēmumu, ka šādām preču zīmēm *a priori* nav atšķirtspējas vai ka tās to nevar iegūt izmantošanas rezultātā (attiecībā uz Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu skat. Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-404/02 *Nichols*, [..], 23., 24., 27. un turpmākie punkti).

10. Reģistrācijai pieteikto apzīmējumu veido lielais burts "i" jeb romiešu cipars *Times New Roman* šriftā, kurš parasti tiek izmantots iespiestos tekstos. Tomēr

prasītāja norāda, ka iesniegtā apzīmējuma virspusē un tā pamatnē esošās horizontālās šķērssvītras ir nedaudz smalkākas un nedaudz garākas nekā tās, kas ir parastajā *Times New Roman* šriftā. Tomēr pietiekami vērīgs patērētājs neuztver šīs nelielās atšķirības un attiecīgi, tām nav nozīmes, izvērtējot, vai pieteiktā preču zīme ir derīga reģistrācijai. Zilā krāsa vēl jo vairāk nav tāda, kas apzīmējumu "I" padara derīgu reģistrācijai. Turklāt tekstus lielākoties iespiež melnā krāsā uz balta fona. Tomēr zilā krāsa pati par sevi nevar būt burta vai romiešu cipara noteicošā sastāvdaļa, vērtējot to atšķirtspēju, jo laikā, kad krāsaini iespieddarbi ir plaši izplatīti, burtus un tekstus bieži atveido arī krāsā, kas nav melna. Izskatāmajā lietā tumši zilā krāsa šķiet īpaši piemērota, jo tumšās krāsas sniedz iespēju piedāvāt labāku kontrastu uz vispārēji skaidra tekstu fona un tās arī atvieglo lasīšanu. Vispār rakstu zīmes atveidošanai tipiskā pamata krāsā visupirms ir dekoratīva, taču izcelsmes norādi izslēdzoša funkcija.

11. Tātad reģistrācijai pieteiktais apzīmējums attiecībā uz visiem norādītajiem pakalpojumiem šķiet parasts un tam nav izteiksmīgu īpašību. Tādēļ, trūkstot citām norādēm par saikni starp reģistrācijai pieteikto apzīmējumu un noteiktu uzņēmumu, konkrētā sabiedrības daļa krāsainajos burtos neatklās 35., 36., 37., 39., 42. un 43. klasē ietilpstošo pakalpojumu komerciālo izcelsmi. Apzīmējums, kam nav izteiksmīgu īpašību, nevar būt konkrēto pakalpojumu komerciālās izcelsmes uztverama norāde.

[..]"

Lietas dalībnieku prasījumi

9 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un izdot ITSB rīkojumu reģistrēt pieteikto apzīmējumu attiecībā uz visiem norādītajiem pakalpojumiem;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

10 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par prasītājas prasījumu pirmās daļas pieņemamību

11 ITSB lūdz, lai prasītājas prasījumu pirmo daļu atzīst par nepieņemamu daļā, kurā Pirmās instances tiesu lūdz izdot rīkojumu reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz visiem preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem.

12 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasības tiesvedībā Kopienu tiesā, kas ierosināta par ITSB Apelāciju padomes lēmumu, ITSB atbilstoši EKL 233. pantam un Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu Kopienu tiesas spriedumu par tiesību akta atcelšanu.

13 Tādējādi Pirmās instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. Gluži pretēji, tas ir ITSB pienākums — izdarīt secinājumus no Pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīviem (Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB ("Giroform"), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts).

14 Tādēļ kā nepieņemama ir jānoraida prasītājas prasījumu pirmā daļa, kurā Pirmās instances tiesu lūdz izdot rīkojumu reģistrēt pieteikto preču zīmi attiecībā uz visiem preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem.

Par vienīgo pamatu — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

15 Prasītāja apgalvo, ka, atzīstot reģistrācijai iesniegto apzīmējumu par parastu un tādu, kam nav atšķirtspējas, un uzskatot, ka tas neļaus attiecīgajiem profesionāļiem identificēt konkrēto pakalpojumu komerciālo izcelsmi, Apelāciju padome nepamatoti pastiprināja burtu atšķirtspējīgumam izvirzīto kritēriju stingrību, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

16 Preču zīmes pamata funkcija esot garantēt patērētājam vai gala lietotājam attiecīgās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti (Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedums lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 28. punkts).

17 Tādēļ ir jāizvērtē, veicot pārbaudi *a priori* un abstrahējoties no jebkādas apzīmējuma faktiskas izmantošanas, vai reģistrācijai pieteiktais apzīmējums ļaus konkrētajai sabiedrības daļai brīdī, kad tai būs jāizdara sava izvēle iegādāties preces vai pakalpojumus, atšķirt norādītās preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (Pirmās instances tiesas 2001. gada 5. aprīļa spriedums lietā T-87/00 *Bank für Arbeit und Wirtschaft*/ITSB ("EASYBANK"), *Recueil*, II-1259. lpp., 40. punkts, un 2002. gada 7. februāra spriedums lietā T-88/00 *Mag Instrument*/ITSB (Kabatas lukturīša forma), *Recueil*, II-467. lpp., 34. punkts).

18 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts neparedzot nekādu atšķirību starp dažādām apzīmējumu kategorijām. Tāpat arī ITSB nevarot noraidīt visus atsevišķos burtus, atsaucoties uz savām vadlīnijām pārbaudes jomā un neizvērtējot konkrētās lietas apstākļus.

19 Šķiet, ka Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka vienkāršiem burtiem to īpašā grafiskā reljefa dēļ konkrētās sabiedrības daļas acīs var piemist ievērojama un līdz ar to pietiekama atšķirtspēja. Pirmās instances tiesa esot konstatējusi burta "a", kas atveidots ar mazo baltas krāsas burtu kursīvā uz melna fona, "dominējošo elementu". Šis vienkāršais apzīmējums acumirklī iespiežoties apziņā un tiekot saglabāts atmiņā (Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. jūlija spriedums lietā T-115/02 *AVEX*/ITSB — *Ahlers* ("a"), Krājums, II-2907. lpp., 20. punkts).

20 Tādēļ ITSB tēze, saskaņā ar kuru vienā no pamata krāsām atveidota burta konfigurācijai esot tikai dekoratīva funkcija, kas izslēdz jebkādu izcelsmes norādi, esot pilnīgi nepareiza.

21 Apelāciju padome neesot varējusi tiesiski pamatot savu lēmumu ar apsvērumu, ka reģistrācijai pieteiktais burts ir parasts un tam nav ne nozīmes, ne arī izdomas. Atšķirtspējas neesamība nevarot tieši izrietēt tikai no konstatējuma, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam trūkst arī izdomas jeb ka tam nav neparasta vai pārsteidzoša aspekta (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "EASYBANK", 39. un turpmākie punkti).

22 ITSB jau esot atzinusi, ka preču zīmēm "a" un "j", kas abas paredzētas gatavo apģērbu ražošanas izstrādājumu apzīmēšanai, piemīt pietiekama atšķirtspēja. Neesot nekāda iemesla, lai pret šajā lietā reģistrācijai pieteikto apzīmējumu izturētos atšķirīgi un atsauktos uz *IVG Immobilien AG*.

23 Reģistrācijai pieteiktais grafiskais apzīmējums savu atšķirtspēju ir ieguvis īpaši intensīvas karaliski zilās krāsas izmantošanas un grafiskas konfigurācijas, kas atšķiras no *Times New Roman* standarta šrifta, dēļ. Šī grafiskā konfigurācija attēlojot arī ēku stilizētā formā un esot arī saistīta ar prasītājai piederošu Vācijas agrāku grafisku preču zīmi "IVG".

24 Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē, raugoties no nekustamo īpašumu izmantošanas un pārvaldīšanas sektora viedokļa. Būtībā šis sektors pieprasot mazāk ārišķīgas un uzkrītošas preču zīmes un simbolus nekā apzīmējumus, ko izmanto, piemēram, mazumtirdzniecībā. Tādēļ konkrētajai sabiedrības daļai, kas ir prasītājas darbības mērķauditorija, jāpiemēro atšķirīgs uzmanības kritērijs. Šī iemesla dēļ reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma krāsa nekādā ziņā neesot bez nozīmes, jo vairāk tādēļ, ka prasītājas firmas agrākajam attēlam jau esot bijusi raksturīga karaliski zilā krāsa.

25 Tādēļ esot jāatzīst, ka aplūkojamajam apzīmējumam ir minimāls, tomēr arī pietiekams atšķirtspējīguma līmenis (šajā sakarā skat. iepriekš 17. punktā minēto spriedumu lietā Kabatas lukturīša forma, 34. punkts), lai šis apzīmējums būtu aizsargājams.

26 ITSB apstiprina, ka preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jāvērtē saistībā ar, pirmkārt, precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, un, otrkārt, ar konkrētās sabiedrības daļas, proti, samērā informēta, uzmanīga un apdomīga vidusmēra patērētāja, uztveri (Tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-456/01 P un C-457/01 P *Henkel*/ITSB, *Recueil*, I-5089. lpp., 35. punkts).

27 Atšķirtspējīguma vērtējuma kritēriji atsevišķiem burtiem neatšķiroties no tiem, kurus izmanto attiecībā uz parastām vārdiskām vai grafiskām preču zīmēm, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkts neparedz nekādu atšķirību starp dažādām preču zīmju formām. Fakts, ka konkrētās sabiedrības daļas uztvere attiecībā uz visām preču zīmju kategorijām nav vienāda, neattaisno konkrētu preču zīmju reģistrācijas *a priori* izslēgšanu.

28 Tādēļ esot jāveic prognoze par to, kā apzīmējumu uztver patērētājs. Tā rezultātā Apelāciju padome esot secinājusi, ka konkrētā sabiedrības daļa neuztvers reģistrācijai pieteikto apzīmējumu kā attiecīgo pakalpojumu izcelsmes norādi.

29 Esot būtiski aplūkot reģistrācijai pieteikto apzīmējumu pašu par sevi un neatkarīgi no citām iezīmēm. Gadījumā, kad patērētājs sastopas ar reģistrācijai pieteikto apzīmējumu, kas aplūkots atsevišķi, viņš, atkarībā no izmantotajiem līdzekļiem, uztveršot vienīgi svītru, burtu vai romiešu ciparu, kas paredzēts, lai strukturētu dokumentu vai kalpotu kā dekorācija. Kā to norādījusi Apelāciju padome, šāda uztvere būšot tāda fakta dēļ, ka reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma grafiskais attēls nepiesaista konkrētās sabiedrības daļas uzmanību. Šķērssvītras, kas atšķir reģistrācijai pieteikto apzīmējumu no parastā šrifta, esot uztveramas tikai pēc rūpīgas izpētes un zilās krāsas izmantošana neesot ārkārtēja.

30 Atsauce uz iepriekš 19. punktā minēto spriedumu lietā "a" neesot atbilstoša. Šis precedents, kas veidojies lietā *inter partes* procesā, attiecoties uz jautājumu par to, vai preču zīmes elements, kam nav raksturīgā atšķirtspējīguma, var dominēt šīs preču zīmes radītajā kopējā iespaidā un, attiecīgi, vai uz to var atsaukties, lai pamatotu sajaukšanas iespējas esamību. Tas drīzāk apstiprinot apstrīdētā lēmuma pamatotību tādēļ, ka Pirmās instances tiesa acīmredzami nosprieda, ka burtu "a" pēc būtības nevar reģistrēt un ka grafiskā apzīmējuma atšķirtspēja rodas tikai no tā grafiskā attēla (iepriekš 19. punktā minētais spriedums lietā "a", 21. punkts).

31 Apelāciju padomes lēmumu apstiprinot ITSB turpmākā prakse reģistrācijas jautājumā. Prasītājas norādītie precedenti atšķiroties no izskatāmās lietas sakarā ar to vairāk izteikto grafisko konfigurāciju nekā attiecīgajiem apzīmējumiem.

32 Apelāciju padome esot norādījusi, ka grafiskā preču zīme "j" nav attēlota standarta šriftā un ka svītras pievienošana ir pietiekama, lai reģistrācijai pieteiktajam burtam piešķirtu minimālo atšķirtspēju (2001. gada 10. jūlija lēmums R 480/1999-2). Arī grafiskās preču zīmes "a" minimālā atšķirtspēja rodoties no tās grafiskā attēla (1999. gada 28. maija lēmums R 091/1998-2).

33 Turklāt saskaņā ar judikatūru lēmumi par apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, kas Apelāciju padomēm ir jāpieņem atbilstoši Regulas Nr. 40/94, īstenojot saistošo kompetenci, un nevis rīcības brīvību. Tādēļ šo lēmumu tiesiskums esot jāizvērtē vienīgi uz regulas pamata, kā to interpretē Kopienu tiesa, un nevis uz Apelāciju padomju agrākās lēmumu prakses pamata.

Pirmās instances tiesas vērtējums

34 Regulas Nr. 40/94 4. pants ar virsrakstu "Apzīmējumi, kas var būt Kopienas preču zīmes", paredz:

"Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, jo īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem — modeļiem, burtiem, cipariem, preču vai to iepakojuma formas, ar nosacījumu, ka tās ir atšķiramas starp dažādu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem."

35 Regulas Nr. 40/94 7. panta, kurā uzskaitīti absolūti atteikuma pamatojumi, ko var pretstatīt apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrācijai, 1. punkts noteic:

"1. Nereģistrē:

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas]."

36 Izskatāmajā lietā prasītāja iesniedza Kopienas [preču zīmes] reģistrācijai grafisku apzīmējumu, ko veido lielā burta "i" jeb romiešu cipara grafisks attēls tumšā karaliski zilā krāsā, kura augšpusē un pamatnē ir divas horizontālas šķērssvītras, kas ir smalkākas un garākas nekā tās, kas ir homologiem *Times New Roman* šrifta burtiem.

37 Regulas Nr. 40/94 4. pants ietver izsmeļošu sarakstu ar apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski un kas var būt preču zīme, ja vien tie var atšķirt viena uzņēmuma preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, proti, veikt šo uz preču zīmi attiecināmo preču vai pakalpojumu izcelsmes identifikācijas funkciju (attiecībā uz Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 2. pantu, kura normatīvais saturs būtībā ir vienāds ar Regulas Nr. 40/94 4. panta saturu, skat. Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-404/02 *Nichols*, Krājums, I-8499. lpp., 22. punkts).

38 Lai gan Regulas Nr. 40/94 4. pants skaidri norāda uz burtiem un cipariem, apstāklis, ka kāda apzīmējumu kategorijas principā var būt preču zīme šīs tiesību normas izpratnē, tomēr nenozīmē, ka šiem apzīmējumiem noteikti piemīt atšķirtspēja 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē attiecībā uz konkrēto preci vai pakalpojumu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-173/00 *KWS Saat*/ITSB (Oranžās krāsas nianse), *Recueil*, II-3843. lpp., 26. punkts).

39 Šī atšķirtspēja nepiemīt apzīmējumiem, kas nevar konkrēti identificēt apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmi un ļaut patērētājam, kas iegūst šo preci vai pakalpojumu, turpmākas iegādes gadījumā izdarīt tādu pašu izvēli, ja pieredze izrādās pozitīva, vai izdarīt citu izvēli, ja tā izrādās negatīva (iepriekš 38. punktā minētais spriedums lietā Oranžās krāsas nianse, 27. punkts).

40 Turklāt, ja attiecīgā gadījumā atsevišķu preču zīmju konkrētās atšķirtspējas vērtēšanā rodas lielākas grūtības, tas nevar būt pamatojums pieņēmumam, ka šādām preču zīmēm *a priori* nav atšķirtspējas vai ka tās to var iegūt tikai izmantošanas rezultātā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu (attiecībā uz Direktīvas 89/104 3. panta 3. punktu, kura normatīvais saturs būtībā ir vienāds ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta saturu, skat. iepriekš 37. punktā minēto spriedumu lietā *Nichols*, 29. punkts).

41 Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā preču zīmes atšķirtspēja ir jāvērtē saistībā ar, pirmkārt, precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikta reģistrācija, un, otrkārt, ar konkrētās sabiedrības daļas, ko veido minēto preču vai pakalpojumu patērētāji, uztveri (attiecībā uz Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kura normatīvais saturs būtībā ir vienāds ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta saturu, skat. Tiesas 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-218/01 *Henkel*, *Recueil*, I-1725. lpp., 50. punkts).

42 Tādēļ izskatāmajā lietā, veicot konkrētu reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma potenciālo spēju pārbaudi, jāizvērtē, vai ir izslēgts tas, ka šis apzīmējums no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa var atšķirt attiecīgās preces vai apkalpojumus no tiem, kam ir cita izcelsme (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "EASYBANK", 40. punkts), apzinoties, ka minimāla atšķirtspēja ir pietiekama, lai radītu šķērsli Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā absolūta atteikuma pamatojuma piemērošanai (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā Kabatas lukturīša forma, 34. punkts).

43 Lai veiktu šādu pārbaudi ITSB vai prasības tiesvedībā, Pirmās instances tiesa ņem vērā visus atbilstošos faktus un apstākļus (Tiesas 2004. gada 7. oktobra spriedums lietā C-136/02 P *Mag Instrument*/ITSB, Krājums, I-9165. lpp., 48. punkts).

44 Tomēr ir jākonstatē, ka Apelāciju padome izskatāmajā lietā šādu pārbaudi nav veikusi.

45 Pirmās instances tiesa konstatē, pirmkārt, ka apstrīdētā lēmuma 10. punktā Apelāciju padome ir aprobežojusies ar uzskatu, ka reģistrācijai iesniegtais apzīmējums nevar norādīt attiecīgo pakalpojumu komerciālo izcelsmi, ciktāl abas reģistrācijai pieteiktā simbola šķērssvītras un tā karaliski zilā krāsa, kurai visupirms piešķirta dekoratīvā jēga, nebija pietiekamas, lai piesaistītu samērā rūpīga novērotāja uzmanību.

46 Lai izdarītu šādu secinājumu, Apelāciju padome pamatojas uz to, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam nav ievērojama grafiska savdabīguma salīdzinājumā ar *Times New Roman* standarta šriftu. Šādu secinājumu apstiprināja tas konstatējums par aplūkojamā apzīmējuma parasto raksturu, kuru Apelāciju padome izdarīja apstrīdētā lēmuma 11. punktā.

47 Turklāt, koncentrējot visu reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma aprakstošā rakstura vērtējumu uz tā krāsas konfigurāciju un dažādajiem dizainiem, kuriem, kā tika uzskatīts, tam jāpiemīt salīdzinājumā ar citiem līdzvērtīgiem *Times New Roman* standarta garnitūras simboliem, nozīmīgumu, Apelāciju padome netieši, bet noteikti uzskatīja, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 4. pantu, ka standartizētā garnitūrā atveidotam iespieddarba simbolam pašam par sevi nepiemīt 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā minimālā atšķirtspējīguma pakāpe, lai to varētu reģistrēt kā Kopienas preču zīmi.

48 Šādi Apelāciju padome turklāt liedza jebkādu praktisku jēgu principam, kas attiecīgi atgādināts apstrīdētā lēmuma 9. punktā un saskaņā ar kuru Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts saistībā ar atšķirtspējīguma prasību neparedz nekādu atšķirību starp dažādiem apzīmējumu veidiem.

49 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru apzīmējuma atšķirtspējīguma neesamība Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nevar izrietēt vienīgi no konstatējuma, ka šim apzīmējumam nav neparasta vai pārsteidzoša aspekta (iepriekš 17. punktā minētais spriedums lietā "EASYBANK", 39. punkts).

50 Apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrācija nav pakļauta konstatējumam par preču zīmes īpašnieka zināmu mākslinieciskās izdomas vai iztēles līmeni (Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedums lietā C-329/02 P *SAT.1*/ITSB, Krājums, I-8317. lpp., 41. punkts), bet apzīmējuma spējai individualizēt preču zīmes reģistrācijas pieteicēja preces vai pakalpojumus salīdzinājumā ar viņa konkurentu piedāvātajām precēm un pakalpojumiem (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-79/00 *Rewe-Zentral*/ITSB ("LITE"), *Recueil*, II-705. lpp., 30. punkts).

51 Apzīmējumu, kam nav stilizētu grafisko elementu, konkrētā sabiedrības daļa, kurai tas varēs ļaut atkārtot pozitīva darījuma pieredzi, var atcerēties pat vieglāk un acumirklīgāk, ja vien neizrādās, ka tas jau tiek parasti lietots, lai apzīmētu attiecīgos pakalpojumus (Pirmās instances tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-360/00 *Dart Industries*/ITSB ("UltraPlus"), *Recueil*, II-3867. lpp., 48. punkts).

52 Tādējādi, secinot, ka reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam nepiemīt atšķirtspējīgums sakarā ar to, ka tam nav ievērojama grafiskā savdabīguma salīdzinājumā ar standarta garnitūru, Apelāciju padome nepareizi piemēroja Regulas Nr. 40/94 4. pantu un 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

53 Otrkārt, Pirmās instances tiesa atzīmē, ka apstrīdētā lēmuma 11. punktā Apelāciju padome tikai papildus iepriekš minētajam piebilda, ka apzīmējumam nav nekāda izteiksmīga satura, kas var tam piešķirt atšķirtspēju.

54 Šajā sakarā Apelāciju padome paskaidroja, ka, trūkstot citām norādēm par saikni starp reģistrācijai pieteikto apzīmējumu un noteiktu uzņēmumu, konkrētā sabiedrības daļa neuztvers konkrēto apzīmējumu kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto pakalpojumu komerciālās izcelsmes norādi.

55 Tomēr, lai reģistrācijai pieteiktajam apzīmējumam piemistu Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā minimālā atšķirtspējīguma pakāpe, tam vienīgi ir *a priori* jāspēj ļaut konkrētajai sabiedrības daļai identificēt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādīto preču vai pakalpojumu izcelsmi un atšķirt tās no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, neesot noteikti apveltīts ar īpašu jēgu, pat pilnīgi patvaļīgs apzīmējums var būt atšķirtspējīgs.

56 Izskatāmajā lietā Apelāciju padome nepaskaidroja, kā tas, ka apzīmējumam nav izteiksmīga satura, izslēdz prasītājas sniegto nekustamo īpašumu celtniecības, administrēšanas un pārvaldīšanas pakalpojumu identifikāciju.

57 Šajā sakarā ir jānorāda, ka reģistrācijai pieteiktais apzīmējums, ciktāl to veido burts "i", tiek saistīts ar sākuma burtu vārdā "immobilier", kurš vairākās Kopienas oficiālajās valodās nozīmē darbības jomu, kurā ietilpst attiecīgie pakalpojumi.

58 Pastāvot šādiem apstākļiem, Apelāciju padomei bija vismaz jāpārbauda jautājums, vai aplūkojamais apzīmējums nevar ne vien Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē aprakstīt, bet arī norādīt konkrēto pakalpojumu sniegšanas raksturu.

59 Turklāt, no reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma izteiksmīguma neesamības izsecinot tā nespēju identificēt attiecīgo pakalpojumu komerciālo izcelsmi, Apelāciju padome nepareizi piemēroja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

60 Tādējādi Apelāciju padome pieteiktā apzīmējuma reģistrācijas atteikumu kļūdaini pamatoja ar to, ka tam nav ievērojama grafiskā savdabīguma un izteiksmīga satura, vispirms nepārbaudot — ņemot vērā visus ar izskatāmās lietas apstākļiem saistītos elementus —, vai šis apzīmējums, raugoties no pakalpojumus saņemošās sabiedrības daļas viedokļa, konkrēti varēja atšķirt preču zīmes pieteikuma iesniedzējas sniegtos pakalpojumus no tās konkurentu sniegtajiem pakalpojumiem.

61 Šajā sakarā ir jānorāda, treškārt, ka prasītāja ir uzņēmums, kas specializējies nekustamo īpašumu celtniecībā, administrēšanā un pārvaldīšanā un ka tā sniedz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītos pakalpojumus profesionāliem vai privātiem lietotājiem.

62 Attiecībā uz šiem darījumiem vispārēji piemītošo specifiku un augstajām cenām — šie pakalpojumi katrā ziņā ir paredzēti pieredzējušai sabiedrības daļai, kuras uzmanības līmenis ir augstāks nekā tas, kas nekustamā īpašuma pirkuma un parastā patēriņa darījumos raksturīgs samērā informētam, uzmanīgam un apdomīgam vidusmēra patērētājam, kā to norādīja Apelāciju padome.

63 Konkrētās sabiedrības daļas uzmanības līmenis var atšķirties atkarībā no piedāvāto preču vai pakalpojumu kategorijas un patērētāji var būt ļoti uzmanīga sabiedrības daļa, ja, kā tas ir izskatāmajā lietā, viņu saistības var būt salīdzinoši svarīgas un sniegtie pakalpojumi — salīdzinoši tehniski (Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. septembra spriedums lietā T-320/03 *Citicorp*/ITSB ("LIVE RICHLY"), Krājums, II-3411. lpp., 70. un 73. punkts).

64 Tādējādi Apelāciju padome kļūdaini uzskatīja, ka konkrētā sabiedrības daļa ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs, neņemot vērā faktu, ka patērētāja, tostarp vidusmēra patērētāja, uzmanības līmenis var atšķirties atkarībā no

konkrēto preču vai pakalpojumu kategorijas (Tiesas 1999. gada 22. jūnija spriedums lietā C-342/97 *Lloyd, Recueil*, I-3819. lpp., 26. punkts).

65 No visiem iepriekš minētajiem konstatējumiem izriet, ka Apelāciju padome nepareizi interpretēja Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

66 Tādēļ izvirzītais pamats ir jāapmierina un jāatceļ apstrīdētais lēmums.

Par tiesāšanās izdevumiem

67 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

68 Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus pašam, kā arī, atlīdzināt tos tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājai atbilstoši tās izvirzītajiem prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) **Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2005. gada 1. septembra lēmumu (lieta R 559/2004-4) atcelt;**

2) **ITSB sedz pats savus, kā arī atlīdzina *IVG Immobilien AG* radušos tiesāšanās izdevumus.**

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 13. jūnijā.

Sekretārs — E. Coulon

Priekšsēdētājs — H. Legal